

De gemene misleiding van valse balans: medeplichtigheid van westerse media aan het witwassen van Israëls genocide in Gaza

Per 4 juli 2025 is de verwoesting in Gaza onvoorstelbaar. Geschat wordt dat 270.000 tot 378.000 Palestijnen zijn omgekomen sinds het begin van Israëls meest recente aanval – een aantal dat de officieel gerapporteerde 57.000 directe doden ver overstijgt, die op zichzelf al beperkt zijn door lichamen onder puin en ontoegankelijke gebieden. Toch blijven reguliere westerse media, ondanks deze ongekennde massamoord, een grotesk verwrongen narratief presenteren onder het mom van “balans” en “objectiviteit”. Deze zogenaamde neutraliteit is niets minder dan medeplichtigheid. Door een bezettende nucleair bewappende staat en een belegerde, staatloze bevolking onder blokkade en bombardementen gelijk gewicht te geven, worden mediaorganisaties actieve deelnemers aan het witwassen van genocidaal geweld.

Onderdrukte statistieken en de doofpot van het dodental

De cijfers vertellen een verhaal dat de media weigeren onder ogen te zien. Een studie uit januari 2025 in *The Lancet* schatte meer dan 64.000 directe doden medio 2024, met de opmerking dat dit cijfer 41% te laag was. Latere schattingen, rekening houdend met indirecte doden door hongersnood, ziekte en instorting van infrastructuur, voorspelden een totaal dodental van maximaal 186.000 in juli 2024. Rekening houdend met de voortdurende escalatie sindsdien, is het huidige bereik van 270.000 tot 378.000 niet speculatief – het is gebaseerd op historische modellen van oversterfte in conflictgebieden. Toch houden de media vast aan het beperkte cijfer van het Gizaanse Ministerie van Gezondheid, waarbij ze de geloofwaardigheid ervan in twijfel trekken door het te labelen als “door Hamas gerund”, terwijl ze het lange trackrecord van nauwkeurigheid van het ministerie tijdens eerdere Israëlische aanvallen negeren. Deze opzettelijke onderrapportage verdunt de omvang van de catastrofe en vertraagt wereldwijde verontwaardiging.

Gruwelpropaganda en ontkrachte horrorverhalen

De journalistieke misdaad is niet alleen weglating, maar vervorming. Vroeg in de oorlog weergalmden wereldwijde krantenkoppen gruwelijke en ongeverifieerde verhalen: **40 onthoofde baby's, een baby gebakken in een oven, een foetus uit de baarmoeder van de moeder gesneden**. Deze beweringen, wijdverspreid door politici en zonder kritiek versterkt door media zoals CNN en Sky News, dienden als emotionele voorwendsels voor Is-

raëls vergeldingscampagne. De Amerikaanse president Joe Biden herhaalde zelf de ont-hoofdingsclaim in een openbare toespraak. Er is nooit enig bewijs gevonden dat een van deze beschuldigingen ondersteunt. Zelfs de Israëlische regering gaf later toe dat ze deze niet konden bevestigen. Toch hebben veel van deze media tot op de dag van vandaag geen formele intrekkingen uitgegeven. Sommigen verwijzen nog steeds naar de ont-krachte beweringen alsof ze waar zijn.

Dit is geen journalistiek. Dit is gruwelpropaganda – een mechanisme om massamoorden te rechtvaardigen en dissidentie te onderdrukken. Wanneer ongeverifieerde horrorverha-len onmiddellijk, zonder kritiek zendtijd krijgen, terwijl gedocumenteerde Israëlische oor-logsmisdaden met scepsis worden behandeld of volledig worden gebagatelliseerd, ont-staat een patroon: de dehumanisering van Palestijnen en de isolatie van Israëlische straffeloosheid.

Institutionele vooringenomenheid en mediabundeling

De systemische aard van deze vooringenomenheid is duidelijk. De BBC, onder Midden-Oostenredacteur Raffi Berg, heeft onderzoekscontent zoals *Gaza: Artsen onder aanval* be-graven, om alleen door moedigere media zoals Channel 4 te worden gered. CNN bleef Is-raëlische beweringen uitzenden lang nadat ze waren ontkracht, zelfs interne bezwaren ne-gerend, zoals beschreven in Al Jazeera's *Failing Gaza* documentaire. Amerikaanse media-in-stellingen zoals *The New York Times* voerden Orwelliaanse redactionele beleidslijnen in die het woord "genocide" verbieden, zelfs toen het Internationaal Gerechtshof de genocide-zaak van Zuid-Afrika tegen Israël plausibel achtte. Europese mediaconglomeraten zoals Axel Springer hebben financiële belangen in de illegale nederzettingeneconomie, profite-ren rechtstreeks van onteigening terwijl ze de berichtgeving vormgeven via dochteronder-nemingen zoals Politico.

Getuigen het zwijgen opleggen: Een oorlog tegen journalistiek

Naast het mediavacuüm heeft Israël sinds het begin van de aanval alle buitenlandse jour-nalisten verboden Gaza binnen te komen, waardoor de enige directe verslaggeving af-komstig is van Palestijnse journalisten onder belegering. Deze lokale verslaggevers heb-ben de ultieme prijs betaald voor hun verslaggeving – ongeveer 250 zijn gedood door Isra-ëlische strijdkrachten, een dodental dat ook degenen omvat die duidelijk als pers waren geïdentificeerd. Door getuigen uit te schakelen en onafhankelijke stemmen te onderdruk-ken, zorgt Israël ervoor dat zijn versie van de gebeurtenissen het wereldwijde narratief domineert.

Valse balans: Een instrument van misleiding

Wat deze gevallen verbindt, is niet louter vooringenomenheid, maar opzettelijke architec-tuur. Valse balans is geen neutraal kader – het is een instrument van misleiding. Net zoals klimaatontkenners ooit naast klimaatwetenschappers werden gepresenteerd en anti-

vaxxers platforms kregen tegen medisch consensus in, wordt de genocide in Gaza begraven onder een valse gelijkwaardigheid tussen bezetter en bezette. Maar dit is geen debat. Dit is een eenzijdige slachting, met meer dan een kwart miljoen Palestijnen dood, vergeleken met een fractie van dat aantal aan de Israëliische kant.

De kosten van medeplichtigheid

De gevolgen van deze misleiding zijn enorm. Het vertraagt internationale actie. Het stelt daders in staat straffeloos te handelen. Het wist het lijden van een heel volk onder belegering uit. Het moedigt toekomstige misdaden aan. Westerse media moeten hun pretentie van neutraliteit opgeven, de realiteit van Israëls acties in Gaza onder ogen zien en het record corrigeren over de gefabriceerde leugens die ze hebben helpen verspreiden. Het bloed van Gaza eist niets minder.

Zwijgen – of erger, “gebalanceerd” blijven – is kiezen voor de kant van genocide.